

Весткі й Паведамленьні

інфармацыйны бюлетэнь Згуртаваньня “ПАГОНЯ”

Viestki j Paviedamleñni

Электронны адрас: viestki@mail.com

✉ P. O. Box 3225, Farmingdale, NY 11735

№ 10 (680)

Кастрычнік 2022 г.

Мітынг на Таймс-сквэр супраць расейскай агрэсіі

У суботу 24 верасня на Таймс-сквэр што на Манхэттане, Нью-Ёрк, адбыўся мітынг супраць расейскай агрэсіі ва Украіне і ў Беларусі. Акцыя была зарганізаваная Беларускай Асьветніцкай Лігай Амэрыкі (BELA) і Беларуска-Амэрыканскім Задзіночаньнем (БАЗА) з удзелам прадстаўнікоў Беларуска-Амэрыканскага Згуртаваньня “Пагоня” і ўкраінскай грамады Нью-Ёрку.

Мітынг прыпадае на час, калі ў Расеі праводзіцца агульная мабілізацыя насельніцтва ў зьяўленьне расейскае войска, што, беручы ўдзел у агрэсіі супраць Украіны і ў сапраўднай братабойчай вайне, запляміла сябе злачынствамі супраць мірнага насельніцтва Украіны і супраць палонных, што вядзе абстрэлы і праводзіць разбурэньні жылых дамоў і цывільнай інфраструктуры Украіны, што

займаецца гвалтамі й рабункамі на акупаванай тэрыторыі. Скрадзеная расейцамі пральная машына зрабілася сымбалам гэтага рабаўнічага войска і гэтай бруднай агрэсіўнай вайны. Наступ Збройных Сілаў Украіны (ЗСУ) на Харкаўшчыне і каляпс расейскага фронту выклікалі патрэбу Крамля абвесіць “частковую” мабілізацыю. Гэта, у сваю чаргу, стала прычынай масавага выезду з Расеі людзей, якія падпадаюць пад умовы мабілізацыі. Выглядае, што, нягледзячы на падтрымку агрэсіі, шмат расейцаў не гатовыя асабіста браць удзел у ёй і ставіць на кон уласнае жыццё. Вайна робіцца непапулярнай у Расеі, і таму пашырэнне і ўзмацненьне санкцыяў супраць Расеі, далучэньне да ціску на яе міжнародных арганізацыяў, а найперш ААН, пашырэнне шэрагу краінаў, што пад-

трымалі санкцыі – гэта шлях да спынення вайны і да забясьпечаньня дзейнай дапамогі Украіне, а таксама і Беларусі, што знаходзіцца пад фактычнай расейскай акупацыяй.

Менавіта дзеля таго, каб прыцягнуць увагу амэрыканскага грамадства да спосабаў спынення вайны і для таго, каб гэтая вайна не зрабілася “забытай” міжнародным супольніцтвам і амэрыканскімі палітыкамі, была праведзеная акцыя на Таймс-сквэр. Яна адбывалася ў найбольш наведваемай мясціне гораду, і падчас яе мноства людзей з розных штатаў, што наведваюць Нью-Ёрк, падыходзілі пыталіся пра мэты акцыі й атрымлівалі канкрэтныя і зьмястоўныя адказы. Удзельнікі акцыі раскруцілі вялікую расьцяжку ў нацыянальных беларускіх колерах, луналі бел-чырвона-белыя і жоўта-блакітныя сьцягі. Удзельнікі трымалі плакаты й карыкатуры, што асуджаюць пучынскую агрэсію ва Украіне. Мінакам раздаваліся ўлёткі, удзельнікі выгукалі “Перамогу – Украіне!”, “Пучіна – у турму!”, “Спыніць агрэсію!”, а таксама “Жыве Беларусь!” і “Слава Украіне!”

Да акцыі далучылася нават адна з асобаў-заўсёднакаў Таймс-сквэр “Голы Каўбой” – фэцэт у майтках з гітарай, што больш за 20 год выступае тут для турыстаў. На акцыі прысутнічалі таксама журналісты і апэратарская група “Голасу Амэрыкі”, што бралі ва ўдзельнікаў акцыі інтэрвію адносна матываў іхнага ўдзелу ў акцыі, а таксама іхнага стаўленьня да падзеяў вакол вайны ва Украіне.

Віталь ЗАЙКА

34-я Сустрэча Беларусаў Паўночнай Амэрыкі

Сустрэчы Беларусаў Паўночнай Амэрыкі ёсць адною з праяваў палітычнай дзейнасьці беларускай дыяспары. Традыцыя правядзеньня сустрэчаў прадстаўнікоў беларускай грамады ЗША і Канады бярэ пачатак ад 1952 году, калі амэрыканскія й канадзкія беларусы сабраліся ў ліпені месяцы (4-6 ліпеня 1952 г.) на сяброўскай сустрэчы каля Ніягарскага вадаспаду, дзе, таго, каб абмеркаваць і ўзгодніць свае пляны, згадаць мінулую дзейнасьць і адзначыць значныя юбілеі й гадавіны важных падзеяў, што звязаныя зь Беларуссю і беларусамі. Стала традыцыяй праводзіць сустрэчы штодва гады, на ўжэнды перад Днём Працы, які выпадае на першы панядзелак верасня. Кожная сустрэча стала мець свой палітычны або культурна-гістарычны дэвіз або тэму. Пасьля здабыцця незалежнасьці на Сустрэчы рэгулярна запрашаліся культурніцкія й палітычныя дзеячы зь Беларусі. Арганізатарамі Сустрэчаў зьяўляюцца Беларуска-Амэрыканскае Задзіночаньне (БАЗА) і Згуртаваньне Беларусаў Канады (ЗБК).

Сёлета Сустрэча прайшла 3-4 верасня ў Беларускім Цэнтры ў Саўт-Рыверы (Нью-Джэрзі) з удзелам беларускіх ініцыятываў, арганізацыяў і суполак ЗША і Канады. Яна сабрала беларусаў

сп-ня Натальля Федарэнка (прадстаўнікі БАЗА), якія прывіталі прысутных, пажадалі плённай імпрэзы і нагадалі, што падобныя Сустрэчы традыцыйна ладзяцца раз на два гады, але ў выніку пандэміі каронавірусу сустрэча ў 2020 годзе не праводзілася, а папярэдняя, 33-я, адбылася ў 2018 годзе ў Брукліне, Нью-Ёрк.

Нажаль, некаторыя з запрошаных на імпрэзу гасьцей не змаглі на ёй асабіста прысутнічаць, і даслалі свае звароты. Удзельнікі й госьці прагледзелі відэазварот-прывітаньне ад старшыні Рады Беларускай Народнай Рэспублікі сп-ні Івонкі Сурвіла, у якім яна нагадала, што Сустрэчы пачалі ладзіцца беларусамі Паўночнай Амэрыкі, каб выказаць сваю падтрымку паняволенай Бацькаўшчыне і пацьвердзіць вернасьць ідэалам 25 Сакавіка. Яна таксама падкрэсьліла неабходнасьць прыцягваць маладую хвалю эміграцыі да стваральнай дзейнасьці на беларускай ніве і нагадала пра небясьпеку расейскай агрэсіі, якая ўвесь застаецца актуальнай для Беларусі.

Затым прысутных праз свой аўдыёзварот прывітаў Стасьнін Беларускага Народнага Фронту і Партыі КХП-БНФ, кіраўнік руху “Вольная Беларусь” сп. Зянон Пазыняк. Ён распавёў пра бягучы момант, пра ўнутраную і знешнюю аку-

плёнай працы, а таксама выказалі спадзеў адносна аднаўленьня супрацоўніцтва, якое заўсёды было паміж “Бацькаўшчынай” і беларускімі арганізацыямі за межамі.

Да прысутных зьвярнулася сп-ня Алена Лявончанка, старшыня ЗБК, якая ў сваёй прамове нагадала, што гэтая Сустрэча – юбілейная: “Першая Сустрэча Беларусаў Паўночнай Амэрыкі адбылася ля Ніягарскага вадаспаду на канадзкім баку дзякуючы намаганьням Вінцэнта Жук-Грышкевіча, аднаго са старшынёў БНР. Вельмі цешыць, што гэтая традыцыя ўжо працягваецца 70 год. І самая галоўная каштоўнасьць людзей, якія сабраліся тут – гэта неабыхавасьць да Беларусі. Бо павага і любоў да Беларусі застаецца на ўсё жыцьцё! І нам усім патрэбная перамога”.

Затым выступіў сп. Юрась Беленькі, прадстаўнік беларусаў Мінэсоты, колішні дэпутат Вярхоўнага Савету XII скліканьня, таго парлямэнту, які абвесьціў Незалежнасьць Беларусі. Ён нагадаў прысутным, што менавіта беларуская грамада на чужыне ў свой час захавала нашыя нацыянальныя сымболі – Бел-чырвона-белы сыяг і герб “Пагоня”, што адраділіся ў час, калі ў 1991 годзе Беларусь здабыла незалежнасьць. Сп. Беленькі

ад Флёрыды да Таронта, якія прыехалі, каб пабачыць сяброў і пазнаёміцца з новымі актывістамі, абмяняцца думкамі й ідэямі.

Адкрыў Сустрэчу сямейны гурт Kozak Family Ethno Trio у складзе Валянціны Пархоменкі, Алеся Казака і Вольгі Казак-Анлар, выканаўшы гімн ЗША і духовы гімн Беларусі “Магутны Божа”.

На працягу абодвух дзён Сустрэчы яе вядоўцамі былі сп. Міхась Чаропка і

пацыю Беларусі, пра дзейнасьць акупацыйных карных органаў. Ён нагадаў лёзунг змаганьня – “Беларусь перад усім” і падкрэсьліў неабходнасьць стварэньня суполак нацыянальна-вызвольнага руху.

Было зачытанае прывітаньне кіраўніцы Супольнасьці Беларусаў Сьвету (СБС) “Бацькаўшчына” Алены Макоўскай і старшыні Рады СБС “Бацькаўшчына” Ніны Шыдлоўскай. Яны прывіталі ўдзельнікаў Сустрэчы і пажадалі ім

таксама распавёў аб значнай ролі дыяспары ў захаваньні і аднаўленьні самасьведамасьці беларусаў. “У 1991 годзе мне быў 31 год. Балшыня апазыцыі Беларускага Народнага Фронту тады былі маладыя. Але мы ўжо былі ўзбагачаныя прыкладам трыманьня сымбалаў нацыянальнага Адраджэньня. Балшыня тагачаснага Вярхоўнага Савету ня ведала пра БНР, Вялікае Княства Літоўскае...

заканчэньне на бачыне 4

Атрутная прывабнасць дэзынфармацыі

Агульная ацэнка. Дэзынфармацыя выкарыстоўвае эмоцыі і грунтуецца на пачуццях. Дэзынфарматы і імкнуцца зразумець і злавіць агульнае пачуццё, на якое можа адклікнуцца пэўная група людзей, і тады ўпуск дэзынфармацыі ў грамадства — справа тэхнікі і магчымасцяў сродкаў распаўсюду інфармацыі.

Дэзынфармацыя аб адносінах да асобаў, да падзей, да эміграцыі, да палітычнай зьявы і г. д. пабудавана на такім прынцыпе.

Канкрэтны прыклад. У артыкуле “Пра атаку на Сахашчыка” я рацыянальна па пунктах растлумачыў сутнасць агентурнай атакі і становішча, якое датычыцца падпалкоўніка Сахашчыка.

Потым я паглядзеў камэнтары ў Сеціве (якіх даволі шмат) і ўбачыў тыповую ў такіх выпадках сацыяльную карціну. Уражаньне, што ніхто не чытаў тэкст. І што парадасальна (але на справе тыпова) — практычна, усе камэнтары працягваюць у парадыгме дэзынфарматараў, абараняюць і ўмацоўваюць дэзынфармацыю. Такі псыхалогічны перакос.

Я заўважыў толькі адну асобу (пэўна іх было і болей), якая засумнявалася ў сэнсе ўзнятага скандалу, задаючы пытаньне: навошта гэты вярхал пра пашпарты, калі тут усё відавочна і проста. Дакладна так. Тут проста, і ўсё напісана ў артыкуле. Паўтару яшчэ прасцей.

Беларусы цяпер ствараюць свае вайсковыя аддзелы і змагаюцца з расейскім агрэсарам у шэрагах украінскай арміі. Для паўнаважных вайсковых аддзелаў патрэбныя прафэсійна падрыхтаваныя ваяры, сяржанты і, што важна, — афіцэры (якія цяпер у беларускіх аддзелах запатрабаваныя). Падпалкоўнік Валеры Сахашчык — ваенны прафэсійналы высокага класу, які можа і згодны такую падрыхтоўку вайскоўцаў ажыццявіць. Але яму трэба падрыхтаваць палітычную базу і даць паўнамоцтвы. Тут закладзены нашыя нацыянальныя інтарэсы.

Валеры Сахашчык не замешаны ў злачынствах, не парушаў закон і выйшаў прэч з рэжымнай сыстэмы. Сыстэма пераследуе яго ня толькі за адыход, ня толькі дзеля помсты, але галоўным чынам, каб не дапусьціць той вайскавай справы, якую ён можа рабіць для волінай Беларусі.

Апэрацыя дыскрэдытацыі задумана на шырокую нагу. Нават ва ўкраінскіх крыніцах пачалі пісаць пра Сахашчыка, прыпісваючы яму ў дадатак яшчэ і службу ў ГРУ (што няпраўда).

Дэзынфармацыя супраць Сахашчыка пабудавана на выкарыстанні эмоцыяў беларусаў, якія належаць да антырэжымных нацыянальна-сведомых сілаў. Адбыўся ўкід эмацыянальнага раздражнячай (па сутнасці — палітычна нікчэмнай) фак-

талёгіі ў беларускае нацыянальнае арыентаванае асяроддзе. Беларускае асяроддзе (пры дапамозе пэўных суб’ектаў) праглынула нажыўку. Пачаўся скандал у Сеціве і самаедства на ўзроўні нацыянальна-занепакоенай сьведомасці.

На ўзроўні гэтай сьведомасці істотнае толькі адно пытаньне: ці можна давяраць падпалкоўніку Сахашчыку. Гарантыяў на ўсё жыццё ніхто даць ня можа (бо жыццё мяняецца). Але ўлічваючы сытуацыйнае становішча — так. Сытуацыя, якая склалася, паказвае, што чалавек, які, разумеючы небяспеку для сваёй асобы, публічна парваў з сыстэмай, кіруючыся здаровым сэнсам, адказнасцю і пачуццём справядлівасці, такі чалавек, стаўшы на антыакупацыйны антырасейскія пазыцыі, будзе выконваць задачы, дзеля якіх пайшоў на канфлікт з ўладным рэжымам. Нават з прагматычнага гледзішча сытуацыя даволі тыповая.

Стан у сучаснасці. Дэзынфармацыя цяпер стала вельмі небяспечнай зьявай у сувязі з усеагульным доступам і глабалізацыяй сродкаў інфармацыі. Зьмяшаньне ў галовах людзей стала прагназуемым і кіруемым станам.

У першай палове ХХ ст. лідэрам дэзынфармацыі была Нямеччына (Гёбэльс). За Нямеччынай ішоў Савецкі Саюз. Цяпер адзінаасобным і непакананым лідэрам ілжы і маніпуляцыйнай інфармацыі зьяўляецца Расея. Яе разбуральныя дасягненні ў дэзынфармацыі ўражваюць. Заходні свет рэальна мала што можа супрацьпаставіць расейскай дэзынфармацыі і пакуль што ў гэтым церпіць паразу.

Беларусы ў выніку акупацыйных абставінаў цалкам пакрыты расейскай дэзынфармацыйнай палітыкай, якая (па меры ўдасканаленьня тэхналёгіі) уплывае нават на беларускую эміграцыю.

Асаблівае канфлікту. Супрацьстаяць дэзынфармацыі і хлусні ў цяперашнім інфармацыйным соцыюме цяжка па двух прычынах. Дэзынфармацыя распаўсюджваецца імгненна і віртуальна (асацыяльна, без кантакту), што зьніжае працэс абмеркаваньня, крытыкі і правэркі.

Але галоўнае ў тым, што ілжа распаўсюджваецца хутчэй, чым праўда, выклікае давер, бо арыентавана і ўспрымаецца праз эмоцыі, пачуцці і страсці чалавека, у той час калі праўда даходзіць праз рацыю, думкі і здаровы сэнс, што вымагае часу і асэнсаваньня. Прытым ілжа (дэзынфармацыя) заўсёды атакуе, таму бяжыць першай.

Канфлікт у соцыюме паміж дэзынфармаванай асобай і асобай са здаровым сэнсам часта адбываецца на ўзроўні двух маналёгаў, дзе адна асоба ня чуе другую, а другая — не разумее першую.

Мы, беларусы, такое назіраем усюгды і даўно, і ўсяму таму ёсць прычыны.

Стратэгія ёсць. У свеце яшчэ няма ўніфікаванага падыходу, як змагацца з дэзынфармацыйным злом, што апаноўвае нашу інфармацыйную цывілізацыю. Тысячы людзей чакалі канца сьвету ў 2012 годзе, іншыя перакананыя, што Зямля плоская, што Зямлю апанавалі касміты з другіх плянэт і т. п. Тут — шырокі раскід разбурэньня сьведомасці.

Тым часам дэзынфармацыйная атака на Беларусь выходзіць толькі з Расеі і падпарадкавана адной парадыгме: сацыяльна, духоўна, культурна і мэнтальна ліквідаваць беларускую нацыю і паглынуць яе ў склад расейскага каланіяльна-імперскага арганізму.

Але на ўніфікаваную стратэгію расейскай дэзынфармацыі ў беларусаў аб’ектыўна існуе ўніфікаваная абарона, якую трэба скарыстаць. Гэтай абаронай ёсць дэрусіфікацыя, практычнае вяртаньне да беларускай мовы, да нацыянальнай сьведомасці, і да нацыянальных каштоўнасьцяў.

Русіфікаванае грамадства ёсць нацыянальна асьлепленае грамадства, людзі трацяць нацыянальны розум і здаровы сэнс, ня могуць супроцьстаяць антынацыянальнай ілжы.

Тым часам у выніку дэрусіфікацыі да беларуса вяртаецца ягоны здаровы рацыянальны сэнс, усьведомленьне сябе нацыянальнай асобай у сваёй нацыянальнай сям’і, зьяўляецца адказнасць за лёс нацыі.

Гісторыя эўрапейскіх народаў тое пацьвярджае, а прыклад Украіны, якая з прычыны расейскай агрэсіі рашуча вярнулася да ўкраінскай мовы і да ўкраінскіх каштоўнасьцяў, — гэты прыклад разьвіваецца ў нас на вачах. Расейская дэзынфармацыя правальваецца ва Украіне і адэкватна ацэньваецца ў нацыянальна адроджаным украінскім соцыюме.

Зброя ў руках. Па лініі “русіфікацыя-дэрусіфікацыя” — вось ужо два стагодзьдзі то гарыць, то тлее акупацыйны беларуска-расейскі цывілізацыйны канфлікт (па-праўдзе — вайна).

Побач з генацыдам, расстрэламі і рэпрэсіямі маскоўскай дэзынфармацыя, бадай, ці ні найбольш разбуральная зброя, якую практыкуюць расейцы супраць беларусаў. Масавая ўжытая, гэтая зброя пазбаўляе нацыю магчымасці дзейснага супраціву і часам бывае атрутна прывабнай сваёй хлуснёй ды падладжаньнем пад сьляпыя зьбянтэжаныя адчуваньні.

Пара масава браць у рукі нашу нацыянальную зброю — нашу Беларускую мову, наш народны розум і нашу нацыянальную годнасьць. Прынамсі, за мяжой, дзе тое адкрыта можна рабіць.

Падымайма высокую нашу Беларускую мову. Хай лунае яна, як сьвяты наш Бел-Чырвона-Белы Беларускі Сьцяг. Перамога будзе.

19 верасень 2022 г.

Зянон ПАЗЬНЯК

34-я Сустрэча Беларусаў Паўн. Амэрыкі

заканчэньне з бачыны 2

Людзі на гэтым баку акіяну зрабілі важную рэч, каб адрадзілася незалежная Беларусь. Сёння тыя хто тут, таксама павінны змагацца за Беларусь”.

Затым прамаўлялі прадстаўнікі малядой дыяспары, сярод іх сябры Асацыяцыі Беларусаў Амэрыкі (АБА): Жана Чарняўская (Belarus Freedom Forum, Суполка Беларусаў Чыкага), Яўген Сокалаў (Беларусы Бостану і Новай Англіі), Піліп Гаўрышаў (стваральнік INeedHelpBY, Флёрыда), Сяржук Шаліга і Глеб Івашкевіч (Belarus Freedom, Філядэльфія), старшыня АБА Надзея Нортан і Наста Хадкевіч (Беларусы Сан-Францыска і Бэй Эры) ды іншыя.

У сваім выступе старшыня АБА спыня Надзея Нортан сказала: “Дзякую ўсім беларускам Амэрыкі, якія далучаюцца да беларускага руху. Гэтага б не было без БАЗА і ЗБК. Нават свой Статут мы пісалі на аснове й з дазволу БАЗА. Для нас важна пераемнасьць, сувязь генэрацый. Жыве Беларусь!”

Сакратар галоўнай Управы БАЗА Міхал Чаропка ў сваёй прамове-справядачы коратка распавёў пра дзейнасьць БАЗА ў Амэрыцы, пэтыцыі ў ААН, працоўку разнастайных дакумэнтаў. Таксама ён закрануў тэму новага сайту і новага фармату газэты “Беларус”.

Вядоўца Натальля Федарэнка згадала пра Каардынацыйны Цэнтр дапамогі беларускім ваярам ва Ўкраіне, які быў утвораны пры катэдральным саборы Сьв. Кірылы Тураўскага ў Брукліне, і ягоную інтэнсіўную дзейнасьць.

Каардынатар Цэнтру Андрэас Дундукоў прапанаваў хвілінай маўчаньня ўшанаваць памяць 13 загінулых ва Ўкраіне беларускіх ваяроў. Таксама Андрэас распавёў пра маштабы дапамогі беларускім добраахвотнікам, супрацу з эмігра-

цыйнымі суполкамі, фінансавыя зборы і закуп абсталяваньня, лагістычныя ланцугі. Каардынатар выказаў падзяку паліцыі Нью-Ёрку за дапамогу ў набыцці мэдродаў.

Выступілі таксама Алесь Кот (ЗБК, сябра Рады БНР), Павал Куцавол (Human Rights Foundation), Зьміцер Левіт (вэтэран амэрыканскага войска). Гэта былі далёка ня ўсе выступы, бо кожны жадаючы мог узяць слова.

Таксама ў сустрэчы ўзяў удзел старшыня Вашынгтонскага аддзелу БАЗА Яўген Барысевіч.

Першы дзень імпрэзы быў адзначаны цудоўным канцэртам, у якім бралі ўдзел ужо ўзгаданы Kozak Family Ethno Trio, а таксама Зісл Сляповіч (клезмер-кларнэтыст, саксафаніст, сыпчак на ідыш, кампазытар), Надзея Чэчэт (сыпчак) і Яўген Магаль (вядомы беларускі кампазытар). Пад сыпчак музыкаў можна было і пасумаваць аб беларускай долі і весела патанчыць у карагодзе, чым скарысталіся прысутныя.

Кульмінацыйнай канцэртнай часткай быў перформанс “Чараўніца”, у якім 9 прыгажунь дэманстравалі сучасныя бе-

ларускія сукенкі, танцавалі і вадзілі карагоды паміж гасьцей. Аўтар праекту Юлія Калбыка прыехала адмыслова з Чыкага. Мадэлі – прыгажуні зь Нью-Джэрзі ды Філядэльфіі.

Другі дзень Сустрэчы пачаўся з набажэнства ў царкве Сьв. Жыровіцкае Іконы Божае Маці ў Гайленд-Парку і царкве Сьв. Эўфрасіньні Полацкай ў Саўт-Рыверы. Яны былі прымеркаваныя да 100-годзьдзя Беларускай Аўтакефальнай Праваслаўнай Царквы. У Гайленд-Парку служэньне прайшло пад кіраўніцтвам галавы БАПЦ архіепіскапа Сьвятаслава.

А 2-й гадзіне папаўдні пачалася дыскусія за круглым сталом “Новыя мэты і задачы беларускай дыяспары Паўночнай Амэрыкі ва ўмовах акупацыі Беларусі й вайны ва Ўкраіне”. На ім былі прынятыя агульныя рашэньні й дакумэнты, якія будуць накіраваныя да кіраўніцтва ЗША, Канады і ААН.

На Сустрэчы беларусы прадавалі кнігі, сувэніры, цішоткі, заробленыя коштам зь якіх пайдуць на падтрымку беларускіх добраахвотнікаў ва Ўкраіне.

Віталь ЗАЙКА

Уплаты ў Згуртаваньне Складкі й ахвяраваньні:

Ю. Мятлюк60
А. Пазыняк60

Шчыры дзякуй!

Уплаты ў Згуртаваньне “Пагоня” шліце на адрас:

**P. O. Box 572
New York, NY 10113**

Чэкі выпісвайце на імя скарбніка Згуртаваньня “Пагоня”
Viktar Yedzinovich.

Абвестка

Сходы Згуртаваньня “Пагоня”, якія звычайна адбываліся ў другую суботу кожнага месяца, часова (да адмены ўладамі г. Нью-Ёрку забароны на правядзеньне масавых мерапрыемстваў) праходзіць ня будуць.

Аб імпрэзах, ладжаных “Пагоняй”, можна даведацца наведваючы старонку арганізацыі ў Фэйсбуку:
<https://www.facebook.com/groups/134811029970802/>

Ахвяравалі на выданьне бюлетэня Весткі й Паведамленьні :

Ю. Мятлюк30
А. Пазыняк30

Усім шчыры дзякуй!

Падпіска на бюлетэнь можна даслаўшы ў рэдакцыю аплату гадавой падпіскі (\$30) на адрас:

**Marat Klakotski
P. O. Box 3225
Farmingdale, NY 11735**

Чэкі выпісвайце на імя скарбніка “Пагоні” **Viktar Yedzinovich.**